

A Magyar Köztársaság nevében!

A Pécsi Ítéltábla a dr. Horváth Balázs ügyvéd által képviselt **felperes neve** (címe) felperesnek - a dr. Lackner Melinda ügyvéd által képviselt **alperes neve** (címe) alperes ellen személyhez fűződő jog megsértésének megállapítása és egyéb iránt indított perében a Zala Megyei Bíróság 2011. április 20. napján kelt 6.P.22.022/2010/10. számú ítélete ellen az alperes által 11. sorszámon előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

Ítéletet:

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatja és a keresetet teljes egészében elutasítja.

Mellőzi az alperesnek az állam javára le nem rótt elsőfokú eljárási illetékben, és a felperes javára elsőfokú perköltségben való marasztalását.

A felperest terhelő, államnak fizetendő le nem rótt elsőfokú eljárási illeték összegét 27.000 (huszonhétezer) forintba felemeli.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 15 napon belül 20.000 (húszezer) forint elsőfokú eljárásban felmerült perköltséget.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak - az illetékes adóhatóság felhívására - 36.000 (harminchatezer) forint le nem rótt fellebbezési eljárási illetéket.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 15 napon belül 10.000 (tízezer) forint másodfokú eljárásban felmerült perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

Indokolás

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint a felperes 2004. július 1. napjától rendőr, a Z Rendőr-főkapitányság Z Rendőrkapitányság állományában áll hivatásos szolgálati viszonyban. Munkája során rendszeresen vesz részt sportrendezvények biztosításában, ahol szükség esetén a szurkolókkal szemben is intézkednie kell.

2009. április 12-én a felperes a Z-n megrendezett ZTE-DVTK labdarúgó mérkőzés biztosítását látta el kollégáival, feladatuk a mérkőzés befejezését követően a két szurkolótábor szétválasztása, az esetleges összetűzések megakadályozása volt. Szurkolói magatartás bemutatása, a szurkolói agresszivitás érzékelése céljából az alperes által kiadott Z Hírlap fotósa az eseményről fényképfelvételeket készített. A fényképek közül kettőn a rendőri egyenruhában lévő felperes közléről, feltölt sisakrostéllyal, arcát mutatva látható. Az alperes alkalmazottja a fényképfelvételekhez a felperes hozzájárulását nem kérte, az alperes a Z Hírlap internetes hírportáljának galéria rovatában a mérkőzést követő napon a fényképfelvételeket nyilvánosságra hozta, amelyhez szintén nem kérte a felperes hozzájárulását.

A fényképfelvételek közzététele után rövid idővel a felperes barátnőjével Z belvárosában sétált, amikor több helyi szurkoló felismerte és szidalmazta őt.

A felperes módosított keresetében kérte, hogy állapítsa meg a bíróság, hogy az alperes, azzal, hogy a fényképfelvételeket hozzájárulása nélkül készítette el és hozta nyilvánosságra, a képmáshoz fűződő személyiségi jogát megsértette, és kérte, hogy a kötelezze a bíróság az alperest 300.000 forint nem vagyoni kártérítés megfizetésére.

Az alperes a kereset elutasítását kérte. Arra hivatkozott, hogy a fényképfelvételek nyilvános eseményről készültek, nem állapítható meg azok egyedisége, ezért nem volt szükség a felperes hozzájárulására a fényképek nyilvánosságra hozatalához. Kétségsbe vonta az alperes azt is, hogy az általa közzétett fényképfelvételek alapján a felperes felismerhető lett volna. Hivatkozott arra is, hogy a felperest a képmása nyilvánosságra hozatalával semmilyen jogsérelem nem érte.

Az elsőfokú bíróság fellebbezéssel támadott ítéletével megállapította, hogy az alperes azzal, hogy a 2009. április 12. napján Z-n megrendezett ZTE-DVTK labdarúgó mérkőzést követően a felperesről a hozzájárulása nélkül készített fényképfelvételeket és azokat a Z Hírlap internetes portálján a felperes hozzájárulása nélkül hozta nyilvánosságra, a felperes képmáshoz fűződő személyiségi jogát megsértette. Kötelezte az alperes a felperes javára 100.000 forint nem vagyoni kártérítés megfizetésére, ezt meghaladóan a keresetet elutasította. Kötelezte az alperest a felperes javára 5.000 forint elsőfokú perköltség, az állam javára 13.500 forint feljegyzett eljárási illeték megfizetésére, míg a felperest további 13.500 forint feljegyzett illeték megfizetésére.

Döntése indokolásában az elsőfokú bíróság arra utalt, hogy a Ptk. 75.§ (3) bekezdése szerinti sértetti beleegyezés mind a fényképfelvétel elkészítése, mind annak felhasználása során szükséges az ábrázolt személytől. A felek egyező előadása szerint a felperes ilyen hozzájárulást nem adott. Az utcán intézkedő, önálló döntési jogkörrel nem rendelkező és a kiadott parancs alapján eljáró rendőr közszereplőnek nem minősül, így felismerhető módon csak akkor ábrázolhatják jogszerűen, ha ehhez kifejezetten hozzájárult. Nem osztotta az elsőfokú bíróság az alperesnek azt a védekezését, hogy a felperes hozzájárulására a nyilvánosságra hozatalhoz azért nem volt szükség, mert a felvételek nyilvános eseményről készültek és nem állapítható meg azok egyedisége. A perbeli fényképfelvételekről azt állapította meg, hogy azok a felperest - függetlenül attól, hogy azokon nem egyedül, hanem többedmagával szerepel - közelről, jól felismerhetően ábrázolták.

A személyhez fűződő jogsértéssel a felperest ért nem vagyoni hátrányok kompenzálására 100.000 forintot látott szükségesnek és alkalmasnak, ezt meghaladóan a nem vagyoni kártérítés iránti keresetet elutasította.

Az ítélet ellen annak megváltoztatása és a kereset teljes elutasítása, valamint a felperes perköltségben való marasztalása iránt az alperes terjesztett elő fellebbezést. Hivatkozott arra, hogy az elsőfokú bíróság nem értékelte kellő súllyal eljárása során, hogy a felperes a nyilvánosságra hozott fotók felnagyított változatát csatolta a keresetlevélhez, a valóságos méretű felvételeken a felperes nem volt felismerhető. Továbbra is hivatkozott a Legfelsőbb Bíróság BH 1985.17. számú eseti döntésében megfogalmazott arra a bírói gyakorlatra, hogy a képmás nyilvánosságra hozatalának tilalma nem vonatkozik a nyilvános eseményekről, rendezvényekről, táj- és utcarészletekről készült felvételekre, amikor az ábrázolás módja nem egyéni, amikor a felvétel összhatásában örökít meg a nyilvánosság előtt lezajlott eseményeket. Utalt arra, hogy megítélése szerint a perbeli felvételek a nyilvános eseményről készültek, nem állapítható meg a felvétel egyedisége, ezért nem volt szükség a felperes hozzájárulására a nyilvánosságra hozatalhoz.

Alaptalannak tartott a felperes nem vagyoni kártérítés iránti igényét is, hivatkozva arra, hogy a perben a felperes a kár és a károkozó magatartás közötti okozati összefüggést nem bizonyította. Állította, hogy a felperest nem azért érte inzultus az utcán, mert arcképe nyilvánosan megjelent, hanem azért, mert hivatása folytán rendszeresen intézkedik hasonló esetekben.

A felperes fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyására és az alperes másodfokú perköltségben való marasztalására irányult.

A fellebbezés alapos.

Az elsőfokú bíróság az irányadó tényállást a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján helyesen állapította meg.

Nem osztotta azonban a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróságnak azt az álláspontját, hogy a fényképfelvételek készítésével és nyilvánosságra hozatalával az alperes megsértette volna a felperes képmáshoz fűződő személyiségi jogát.

A felperes és az elsőfokú bíróság ítéletének indokolása is több esetei döntésre hivatkozott, amely szerint az utcán, közterületen intézkedő önálló döntési jogkörrel nem rendelkező rendőr nem minősül közszereplőnek, így az arcképének bemutatásához, nyilvánosságra hozatalához hozzájárulása szükséges. A hozzájárulása nélkül történő nyilvánosságra hozatal jogszabálysértő.

A fentiekkel a másodfokú bíróság annyiban ért egyet, hogy egy-egy konkrét ügyben intézkedő rendőr (pl. az igazoltatás során) valóban nem minősül közszereplőnek. A másodfokú bíróság álláspontja szerint a perbeli esetben azonban nem ilyen egyedi rendőri intézkedésről volt szó. A tömegrendezvényen való rendőri részvétel, az ilyen rendezvényeken való rendőri rendfenntartás, a sport- vagy politikai rendezvényeken a szurkolótáborok egymás elleni fellépésének megakadályozására kivezényelt rendőrök tevékenysége - különösen a 2006. őszi budapesti események fényében - nyilvános közszereplésnek minősül.

A kifejtettekre figyelemmel nem sértett személyiségi jogot az alperes, amikor a nemzeti bajnokság egyik labdarúgó mérkőzésén a szurkolótáborok szétválasztására kirendelt rendőrök, köztük a felperes intézkedéséről hozzájárulása nélkül készített fényképfelvételt, és képmását hozzájárulása nélkül tette közzé internetes honlapján. A nyilvános közszereplésre tekintettel a felperes a fényképfelvételének közzétételét hozzájárulása nélkül tűrni volt köteles.

Osztotta egyúttal a másodfokú bíróság az alperesnek azt a védekezését is, hogy a perbeli fényképfelvételek több személy együttes jelenlétét ábrázolják. Az ábrázolás módja nem egyéni, a felvétel összhatásában örökíti meg a sportesemény befejezését követően történt eseményeket, a szurkolótáborok szétválasztása során tett intézkedéseket, amely fényképfelvételek készítése nem visszaélésszerű és nem is sértő módon történt a felperes tekintetében.

A fentiekre tekintettel a másodfokú bíróság álláspontja szerint az alperes a felperessel szemben jogsértést nem követett el, ezért mind a személyhez fűződő jogsértés megállapítása, mind az ennek folytán alkalmazható szubjektív szankció, a kártérítési felelősség megállapítása tekintetében alaptalannak találta a felperes keresetét, ezért a Pp. 253.§ (2) bekezdése alapján az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta és a keresetet teljes egészében elutasította.

A sikeres fellebbezésre tekintettel határozott a másodfokú bíróság a perköltség viseléséről, és a Pp. 78.§ (1) bekezdése alapján kötelezte a felperest a le nem rótt elsőfokú és fellebbezési eljárási illeték viselésére, az Itv. 74.§ (3) bekezdése folytán irányadó 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 13.§ (2) bekezdése alapján, továbbá ugyancsak a Pp. 78.§ (1) bekezdése alapján kötelezte a felperest az alperes javára első és másodfokú eljárásban felmerült perköltségei viselésére, amely az alperest

képviselő ügyvéd munkadíjából áll, és amelynek mértékét a 32/2003.(VIII.22.) IM rendelet 3.§-a alapján állapította meg.

Pécs, 2011. október 26.

dr. Lábady Tamás s.k. a tanács elnöke, dr. Hrubai Adrienn s.k. előadó bíró, dr. Kutasi Tünde s.k. bíró